

offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m. og

Forslag til Lov om Stempning af udenlandske Veksler.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Bestemmelserne om Sammenstød og Bjærgning i Sølov af 1. April 1892 har afgivet Betænkning, hvoraf Eksemplarer ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en mellem Danmark og Republikken de brasilianske Forenede Stater den 27. November 1911 afsluttet Konvention om tvungen Voldgift.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 666; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3003).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Udvalgets Indstilling sattes under Forhandling.

Ordføreren (Sylow): Som anført af Ministeren i Bemærkningerne til Forslaget er Indholdet af den foreliggende Konvention ikke ganske fyldestgørende, idet, som Ministeriet skriver, en af Bestemmelserne i Konventionen berører den noget af dens bindende Kraft. Det vil sige: Forholdet er det, at efter at Stridsspørgsmaalet er afgjort med sine forskellige Modaliteter indenfor de paagældende Regeringer, er dermed Sagen afgjort for Danmarks Vedkommende, medens den for den anden kontraherende Part endnu har et Skridt at gennemløbe, idet Stridsspørgsmaalets endelige Fastsættelse er overladt til vedkommende Lands Repræsentation. Dette Forhold kan selvfølgelig i visse Situationer medføre en noget ubehagelig Stilling for Danmark, og der er derfor, som af Ministeriet fremhævet, god Grund til at se sig for ved Afslutningen af Voldgiftstraktater af denne Art, naar der ikke foreligger specielle Grunde til at vedtage dem. Ikke desto mindre mener det hele Udvalg under Hensyn til, at man jo maa kunne stole paa, at den til enhver Tid værende Regering med fornøden Skønsomhed og Takt vil varetage Landets Tarv, samt fordi den blotte Henvisning til Voldgift i og for sig har en vis relativ Værdi, at

kunne indstille, at Forslaget vedtages, og dette har jeg herved den Ære paa hele Udvalgets Vegne at indstille til det ærede Ting.

Jeg skal slutte med at gøre den rent faktiske Bemærkning, at det kun er den franske Tekst, der er underskrevet og har Gyldighed, og at derfor den danske Oversættelses større eller mindre Korrekthed ikke kan have nogen afgørende Betydning for noget af Tingene.

Enevold Sørensen: Den Indvending, der er rejst mod den foreliggende Konvention, og som ogsaa blev fremsat af den ærede Ordfører, angaar det Forbehold, som Brasiliens Præsident maa tage med Hensyn til Opnaelse af Rigsdagens Samtykke til en Voldgiftsaftale, det Kompromis, der skal gaa forud for en Sags Henvisning til en Voldgiftsdomstol; men som det fremgaar af Betænkningen, er hele Udvalget enigt om at indstille det foreliggende Forslag til Beslutning til Vedtagelse. Jeg kunde derfor ogsaa indskrænke mig til at anbefale den til Vedtagelse overensstemmende med den ærede Ordfører, men jeg ønsker kortest muligt at omtale, hvad det er, dette Forbehold i Virkeligheden drejer sig om, og om vi her staa overfor et Spørgsmaal, der i og for sig kunde gøre os betænkelige ved at vedtage denne Traktat med Brasilien.

Det høje Ting erindrer, at enhver Konvention om obligatorisk Voldgift har en Artikel, der fastslaar, at i hvert enkelt Tilfælde, hvor de to kontraherende Parter indanke en Sag til Voldgiftsdom, skulle de forud undertegne et „compromis spécial“ — der nu i den danske Oversættelse gengives ved en særlig „Voldgiftsaftale“ — „hvorved klart fastslaas Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmandens eller Voldgiftsmændenes Myndighed og de Frister, der ville være at iagttage med Hensyn til Voldgiftsrettens Sammentræden og Proceduren“. Saaledes lyde Ordene i den her foreliggende Traktat med Brasilien og saaledes lyde de i vor allerførste afsluttede Traktat, den dansk-hollandske, der jo betegnes som et Mønster for en Voldgiftstraktat, at de lyde saaledes i *alle*, er en ligefrem Følge af, at saaledes lyde de i den paa den første Haager-Kongres i 1899 vedtagne Konvention om Oprettelse af den internationale Voldgiftsdomstol i Haag og Reglerne for at kunne henvende sig til denne. Nu ligger det naturligvis indenfor Mulighedernes Grænse, at de to Parter ikke kunne enes om at fastslaa